Готовність дитини до школи

«Бути готовим до школи – не означає уміти читати, писати і рахувати. Бути готовим до школи – означає бути готовим усьому цьогонавчитися».

Ні, це не означає, що ви даремно вчили абетку та невтомно рахували яблука. Це означає, що такі навички, як не дивно,– не головне у готовності дитини до школи.

В інтелектуальному плані у дитини мають бути: певний рівень пізнавальних інтересів, готовність до змін, бажання вчитися. Необхідні уміння долати труднощі та доводити розпочату справу до завершення. Важливі для успішного навчання й аналітичні навички: уміння порівнювати, зіставляти, робити висновки та узагальнення.

Першокласник легко вчитиметься, якщо він допитливий, уважний, з цікавістю шукає відповіді на питання, уміє слухати і виконувати не дуже привабливе завдання.

Напрацьовувати усі ці навички слід щодня (ігри, ліплення, читання, спілкування), продовжуючи вдосконалювати їх протягом навчального року.

Вміння спілкуватися з однолітками, а також здатність виконувати роль учня допоможуть швидко адаптуватися у шкільному колективі. Дітям, які не відвідували дитячий садок, можливо, попервах у класі буде дещо складно. Адже у таких малюків уміння спілкуватися у дитячому колективі ще не сформоване. Можуть виникати непорозуміння з однокласниками, з'являтися слізки, відчуття незахищеності. Не панікуйте, а тримайте тісний зв'язок з учителем. Разом з ним ви допоможете своєму першокласнику відчути себе комфортно.

Дитина має бути досить самостійною: вміти одягатися і роздягатися, перевзуватися, зав'язувати шнурки, застібати ґудзики, уміти користуватися туалетом.

Не зайвим буде перед школою відвідати педіатра. Навіть якщо дитина цілком здорова, ви отримаєте рекомендації щодо профілактики захворювань, загартовування.

Поради батькам: як підготувати дитину до школи.

Психологічна готовність дитини до шкільного навчання полягає в тому, щоб до часу вступу до школи в неї склалися психологічні риси, які властиві школяру. Вона включає в себе мотиваційну, розумову, емоційну-вольову, соціальну готовність.

До вступу у школу у дитини мають бути сформовані знання про навколишнє середовище:

• знання про себе, про свою родину, про своє місто, вулицю;

• знання про явища природи: пори року, місяці, дні тижня, про явища природи;

• знання про дорослих людей: за віком, професією, якостями характеру.

Займаючись з дитиною, враховуйте такі моменти:
• Плануйте заняття таким чином, щоб діти досягли успіху.
• Хваліть дитину за успіхи.
• Намагайтеся позитивно ставитися до до невдач дитини.
• Будьте терплячі, коли доводиться показувати одне і те саме багато разів.
• Концентруйте увагу на сильних рисах дитини, а не на її слабкостях. Плануйте подальшу роботу, опираючись на ці сильні риси.
• Завдання повинні бути достатньо складними, щоб бути цікавими, проте не занадто, щоб не викликати у дитини розгубленості.
• Будьте постійними у своїх вимогах до дитини.
• Доручайте відповідати дитині за будь-які види діяльності.
• Надавайте дитині можливість продемонструвати свої досягнення.
• Використовуйте всі можливості матеріалу для того, щоб зацікавити дитину, ставлячи проблему, активізуючи самостійне мислення;
• Організовуйте співробітництво з дитиною, здійснюючи взаємодопомогу та співробітництво;
• Робіть усе можливе, щоб ваша дитина була щасливою.
Що можна і чого не можна робити до школи?
Зовсім не слід:
• Змінювати режим дня дитини: позбавляти денного сну, прогулянок, ігор;
• Оцінювати все, що робить дитина, так, як оцінюється діяльність учня;
• Проходити з дитиною програму першого класу, насильно замінюючи гру на навчання;
• Занадто багато і одразу все вимагати;свої вимоги формулюєте доступно та поступово;
• Драматизувати невдачі дитини;
• Порівнювати дитину з іншими дітьми;
• Проявляти негативне ставлення до неправильних дій дитини;
• Постійно поправляти дитину, часто примушувати переробляти роботу, тому що це призводить до гіршого результату;
• Вимагати від дитини розумінні всіх ваших почуттів.
Необхідно:
• Прищепити дитині інтерес до пізнання довкілля, навчити спостерігати, думати, осмислювати побачене та почуте.
• Навчити її долати труднощі, планувати свої дій, поважати оточуючих;
• Приділяти належну увагу фізичному розвитку дитини, особливо моторики, використовуючи ліплення ; малювання;
• Поббати про постановку руки при письмі;
• Заохочувати допитливість дитини, прагнути, щоб вона дізнавалася щось нове для себе;
• Формувати в дитини вміння ставити запитання, заохочувати її міркування:

• Намагайтеся, щоб дитина більше часу проводила з дорослими, робила з вами домашню роботу, бачила, як ви спілкуєтеся з людьми.